

Mİ'RAC GECESİ*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahibihî ve men tebiahû biihsânin ilâ yevmi'd-dîn. Emmâ ba'd. Fekâle'n-nebiyyü SAS:

Aziz ve muhterem, sevgili müslüman kardeşlerim!

Allah-u Teâlâ hazretlerinin şu mübarek gecede lütf u rahmeti, selâmı, bereketi, ihsanı ve ikramı cümlemizin üzerine olsun.

Rabbimiz Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri Peygamber SAS Efendimiz'i bundan asırlar önce, böyle bir Receb ayının böyle bir gecesinde, hiçbir beşere nasib olmayacak büyük füyuzâta ve tecellîlere mazhar eylediği gibi; onun ümmetinden olan biz âciz ve nâciz kullarını da ma'rifetine ve muhabbetine sahip, nâil ve mazhar eylesin... Dünya ve âhirette saadet ehli eylesin... Peygamber SAS Efendimiz'i en güzel tarzda takip ederek, sünnet-i seniyyesine en güzel tarzda ittibâ eyleyerek yüzlerce şehidin kazandığı sevapları kazanmayı nasib ve müyesser eylesin...

Çok kıymetli kardeşlerim! Allah sizlerden razı olsun. Böyle yabancı bir diyarda böyle bir kandil gününde sizler olmasaydınız boynumuz

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

bükük, mahzun kalırdık. Ama Allah ecrinizi kat kat ziyade eylesin ki, bu yabancı diyarlarda camiler bina etmişsiniz, muhabbetli cemaatler kurmuşsunuz. Birbirlerinize ikramlarda bulunarak ziyafetler veriyorsunuz. Böylece insan, garipliğın verdiği burukluktan kurtulup, içi sevinçle dolarak Allah-u Teâlâ Hazretleri'ne hamd ü senâ ediyor.

Muhterem kardeşlerim! Bu akşam, Receb'in yirmi yedinci gününün akşamıdır. Akşam ezanıyla beraber Receb'in 26'sı bitti, 27'si başladı. Çünkü İslâmî sisteme göre gün akşam ezanıyla bitiyor. Eski gün bitiyor, yeni gün başlıyor. Onun için gece önce geliyor. Bizde gece 12'de geliyor. Yani bir yeni gün 12'de geliyor. İslâmî anlayışta 12'de gelmiyor, daha erken geliyor. Yani ondan 6- 7 saat önce gelmiş oluyor. Şu anda biz Receb'in yirmi yedinci gecesindeyiz.

Hicretten bir yıl kadar önce Peygamber SAS henüz daha Mekke-i Mükkereme'deyken, o anlayışsız, kaba saba müşriklerin sözle ve fiilen yaptıkları sataşmalara sabredip günlerini geçirirken, Rabbimiz kendisine böyle bir mübarek Receb ayında çok büyük şerefler bahşetmişve Mi'râcını nasib eylemiş.

a. Ayetlerde Mi'rac

Muhterem kardeşlerim! Mirâc'a Kur'ân-ı Kerîm'de:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ
لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

(الإسراء: 1)

(*Sübhâne'llezî esrâ bi-abdihî leylen mine'l-mescidi'l-harâmi ile'l-mescidi'l-aksa'llezî bâreknâ havlehû li-nüriyehû min âyâtinâ, innehû hüve's-semîu'l-basîr*) (İsrâ, 17/1) ayet-i kerimesinde işaret ediliyor.

(*Sübhâne'llezî*) diye başlıyor, yâni: “Her türlü noksandan münezzehtir, her türlü kemâlâtın sahibidir, kudretin sahibidir o Allah ki, (*esrâ bi-abdihî*) kulunu seyahat ettirdi, (*leylen*) geceleyin...” Gece olduğunu bundan anlıyoruz. Allah'ın bir yerden bir yere gece yolculuğu yaptırdığını anlıyoruz, âyet-i kerimenin ifadeleri açık: (*Leylen*) “Geceleyin, (*mine'l-mescidi'l-harâm*) elMescidü'l-Haram'dan... Yâni ortasında Kâbe bulunan, Mekke'deki o mübarek mescidden, (*ile'l-mescidi'l-aksâ*) el-Mescidü'l-Aksâ'ya bir gecede götüren, kulunu seyahat ettiren...”

Neden? (*Li-nüriyehû min âyâtinâ*) “Nice nice ayetlerimizden bazılarını, delillerimizden, mucizevî manzaralardan, temâşâlardan bir kısmını müşahede etsin, gözüyle görsün, temâşâ eylesin diye...” Yâni, “Mübarek kulu Muhammed-i Mustafâ'sını götüren Allah-u Teâlâ Hazretleri ne kudret sahibidir, şanı ne kadar yücedir, ne kadar hayran kalınacak, hayret edilecek kudreti vardır!” demek. *Sübhâne'llezî*

bunu ifâde ediyor.

Sonra Necm Sûresi'nde de Mi'râc'a ait tasvirler mevcut bulunuyor:

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ
وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ
عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ
وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ
فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ
(النجم: ١٠-١١)

(Ve'n-necmi izâ hevâ. Mâ dalle sâhibüküm vemâ gavâ. Vemâ yentıku anil-hevâ. İn hüve illâ vahyün yûhâ. Allemehû şedîdü'lkuvâ. Zû merretin festevâ. Ve hüve bi'l-üfükıl-a'lâ. Sümme denâ fetedellâ. Fekâne kâbe kavseyni ev ednâ. Feevhâ ilâ abdihi mâ evhâ.) [Battığı zaman yıldız and olsun ki, arkadaşınız (Muhammed SAS) sapmadı ve bâtıla inanmadı; o arzusuna göre de konuşmaz. O bildirdikleri vahyedilenden başkası değildir. Çünkü onu müthiş kuvvetleri olan biri öğretti.

Sonra o en yüksek ufukta iken asıl şekliyle doğruldu. Sonra Muhammed SAS'e yaklaştı, derken daha da yaklaştı. İki yay arası kadar, hattâ daha da yakın oldu. Bunun üzerine Allah, kuluna vahyettiği neyse vahyetti.] (Necm, 53/1-10) buyruluyor.

b. Hatîm'de Hazırlık

Peygamber SAS demin baş tarafını okumuş olduğum hadis-i şerifte diyor ki:¹

بَيْنَمَا أَنَا فِي الْحَطِيمِ مُضْطَجِعًا إِذْ أَتَانِي أُتٌ

فَشَقَّ مَا بَيْنَ هَذِهِ إِلَى هَذِهِ فَاسْتَخْرَجَ قَلْبِي

ثُمَّ أَتَيْتُ بِطُسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ مَمْلُوءَةٍ إِيْمَانًا

فَغُسِلَ قَلْبِي ثُمَّ حُشِيَ ثُمَّ أُعِيدَ

(*Beynemâ ene fi'l-hatîmi mudtacıan*) “Ben Kâbe-i Müşerrefe'nin yanında, Hatîm denilen yerde şöyle yaslanmış duruyordum.”

Hatîm, noktasız ha ve tı ile. Hatîm, Kâbe-i Müşerrefe'yi gidip görenler hatırlayacaklar, Altınoluk'un olduğu tarafta yarım daire şeklinde, iki tarafı açık, insanın göğsü hizasında bir dairevî duvar var, orası. O duvarın iç tarafına “Kâbe'nin Hatîm'i” derler.

Orası aslında Kâbe'nin içi idi. Peygamber SAS Efendimiz:

¹ Buhârî, *Sahîh*, c.XII, s.273, no:3598; Müslim, *Sahîh*, c.I, s.389, no:238; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.208, no:17869; Ebû Avâne, *Müsned*, c.I, s.111, no:338; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.I, s.240, no:48; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.VI, s.434; Mâlik ibn-i Sa'saa RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.391, no:31842; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXXVIII, s.16, no:40979.

“—Orası da Kâbe’ dendir. İmkânım olsaydı orayı da Kâbe’ye katardım!” buyurmuştur.

Onun için, Abdullah ibn-i Zübeyr RA bir ara, Hz. Hüseyin Efendimiz’in şehid edilmesinden sonra Mekke-i Mükerrerme’de halife olunca, Kâbe-i Müşerrefe’yi, Peygamber Efendimiz’in istediği şekilde Hatîm’e kadar büyüttü. Fakat kendisini şehid ettikten sonra, Emevîler onun inşa ettiği kısmı da yıktılar, Kâbe’yi tekrar bugünkü hale getirdiler. Hatîm alçak duvarlı olarak öylece kaldı.

Ama bunda da Allah’ın bir hikmeti var. Çünkü herkes o Kâbe-i Müşerrefe’nin o Altın Kapısına merdiven dayayıp çıkamaz. O Altın Kapı herkese açılmaz. Oradan içeriye girmek herkese nasip olmaz. O senede bir defa, iki defa açılıyor. Ancak devlet reisleri ve çok itibarlı misafirler, bakanlar, devlet başkanları vesaire içeriye girip namaz kılabiliyorlar.

Bizim gibi fukaraya Kâbe’nin içi olarak neresi kalıyor? Hatim kısmı kalıyor. Orası da Kâbe’nin içinden ama açık, iki tarafı serbest. Bu tarafta bir alçak duvar var. Girersin içeriye, namaz kılarırsın, Kâbe’nin içinde namaz kılmış olursun, o sevapları alırsın.

İşte orada uyuyormuş. “Uzanmış şöyle yaslanmış durumdaydım...” diyor Peygamber Efendimiz. Yaslandığı esnada kendisine melekler gelerek, göğsünü yarıp, kalbini çıkartıp altından ve içi iman dolu bir kap, bir leğen içinde zemzem suyuyla onu yıkadıktan sonra içine iman doldurulup, yakîn doldurulup yerine getirildiği

anlatarak, bu olağanüstü hâdiseleri rivayet ediyor.

Bu mânevî ameliyelerden sonra, yani kalbi zemzemle yıkıyor, içine feyiz, iman dolduruluyor. Ondan sonra kendisine Burak denilen bir binek getirilmiş. Bunu “Katırdan biraz daha küçük, merkepten biraz daha büyük” diye tarif ediyor Peygamber SAS Efendimiz. Ama, “Adımını gözün gördüğü yere atıyor ve oraya ulaşıyordu.” diye bildiriyor. Böyle bir mânevî veyahut bizim aklımızın almadığı, bizim görmediğimiz bir binek ile oradan bir gecede Burak’a binerek Mekke-i Mükerreme’den Filistin’deki, Kudüs’teki Mescid-i Aksâ’ya getiriliyor. Bir gecede...

Bu bir gecede oradan oraya getirilme hâdisesi âyet-i kerîmede açıkça bildiriliyor. *Âmennâ ve saddaknâ...* Allahu Teâlâ Hazretleri her şeye kâdirdir. Eski insanlar kitaplarda bu meseleleri anlamakta, izah etmekte uzun sözler söylemişler. Ben hiç tereddüt etmiyorum. Şimdi televizyonlar var, görüyoruz. Uzay filmleri var, görüyoruz. Bir taraftan ışınlanıyor, öbür tarafa gidiyor diye, bu zamanın insanı bu gibi şeyleri garip görmez. Bunlar olabilir.

İnsan ilim ve fende, teknolojiye ilerlemiş milletlerin yaptıkları olağanüstü gibi görünen şeyleri gördükten sonra, Allah-u Teâlâ Hazretleri kâinâtın Hâlikı ve sahibi olduğu için, kulunu bizim bilmediğimiz bir şekil ile, tâbir-i câiz ise ışınlayarak bir gecede Mekke-i Mükerreme’den Kudüs’e kadar götürmeye kadirdir, götürmüştür. Onun şânı

her türlü noksandan münezzehtir, âmennâ ve saddaknâ... Elbet götürdü. Tabii götürebilir. O da götürülmeye layık, Allah-u Teâlâ Hazretleri de götürmeye kâdir... Peygamber Efendimiz'i götürdü.

c. Mi'rac Uyanırken Vâkî Oldu

“—Acaba bu götürme, madem böyle yaslanmış, kendinden geçtiği bir sırada hayalinden, rüyada filan mı gitmiş olabilir?” diye düşünebiliriz.

O da mümkün... Çünkü salih, güzel bir rüya peygamberlik müjdelerinden, alâmetlerinden; peygamberliğin kırk altıda biri olan bir hâdise. Rüya da olabilir. Ama acaba bu rüya mı?

Rüya değil kardeşlerim. Kitapları dikkatle okuduğumuz zaman çok enteresan bilgilerle karşılaşıyoruz. Peygamber Efendimiz SAS kendisine bildirildiği için, bu bildiklerini Kureyş'e söylüyor. Kureyşsabahleyin artık karmakarışık oluyorlar. Hatta zayıf imanlı bazı kimseler imandan çıkmış. Diyorlar ki:

“—Madem Kudüs'e gittin, anlat bakalım Kudüs'ü... Kaç tane kapısı var? Kaç tane penceresi var?”

Şimdi ben size sorsam:

“—Kobruk camisinin kaç tane penceresi var? Bilir misiniz? İçinde kaç defa namaz kıldınız?

İnsan dikkat etmez ki...

Peygamber Efendimiz üzüyor. Ama Allah-u Teâlâ Hazretleri gözünün önünden perdeyi kaldırıyor; Kuds-ü Şerif, Mescid-i Aksa

karşısında. İsteddiği kadar sordukları bütün teferruâtı bir bir söylüyor:

“—Şu kadar kapısı var. Bu kadar penceresi var. Pencerenin üstünde şu nakışı var. Şurası şöyle, burası böyle...”

Hepsini söylüyor. Diyorlar ki;

“—Tamam, tariflerin bizim de bildiğimiz Kudüs’e uyuyor. Peki, bizim bir kervanımız gitmişti. Kervanımız geliyordu, yolda ona rastladın mı bakalım?”

İnanmadıkları için Peygamber Efendimiz’i sıkıştırmak istiyorlar. Peygamber SAS Hazretleri diyor ki;

“—Evet, kervanınıza rastladım!”

“Kervanınıza rastladım.” denince anlaşılıyor ki bu hâdise sadece basit bir rüya değil.

“—Hatta, onlar develerinden birisini kaybetmişlerdi, tabii ben yukardan devenin nerede olduğunu görüyorum, onlara ‘Deveniz şu taraftadır!’ diye yol gösterdim, tarif ettim, ‘Şu tarafa gidin.’ diye yukarıdan seslendim.” diyor.

“—Hatta bir devenin arkasında, su kabında su vardı, susamıştım, o sudan içtim. İsterseniz geldikleri zaman sorun bakalım, o su ne olmuş, hatırlayacaklar mı?” diyor.

Buradan anlaşılıyor ki, rüya olsa bu olaylar olmaz. Gidip de geldiği zaman soruyorlar; o su azalmış, bitmiş. Yani onlar da hayret etmişler. “Ya bu sımsıkı ağzı kapalı bir kabımızdaki su, nasıl bitti?” diye, zaten oradan onların

dikkatleri çekilmiş. Oradan biliyorlar. Geldiği zaman da söylenince anlaşılıyor.

Ben onu şunu anlatmak için size naklediyorum: Peygamber Efendimiz sadece bir rüyada gitseydi su içmezdi. Sadece bir rüyada gitmiş olsaydı kervanı görmezdi. Sadece bir rüyada gitmiş olsaydı, kervanın kaybolmuş devesinin yerini ötekilere seslenip söylemezdi. Bu bir gidiş ama herkesin başına gelmeyen bir gidiş olduğu için, bizim anlamamız ve anlatmamız zor, o kadar. Yoksa gitmiş, besbelli.

Zalimler; “Hayır, bu sihirdir!” diyorlar. Sihir olsa böyle mi olur? Buna sihir mi derler?

Sihir değil, bu peygamberlik. Ama onların kafası almıyor. Allah hidayet nasip etmemiş de kalpleri kara olduğundan gerçekleri görmüyorlar. Ama bu rivayetlerden ve tarihe geçmiş olan bu münakaşalardan ve itirazlarından hâdisenin olduğu anlaşılıyor. Çünkü Kureyşliler itiraz ettiklerine göre, hâdisе olmuş ki itiraz etmişler Tarih kitaplarına geçmiş.

Böyle incelenmesi yapılmış olan bu hâdiselerden anlaşılıyor ki, Rasûlüllah SAS Efendimiz bu gece, yani 1400 küsur sene önce Receb’in bu gecesi Kâbe-i Müşerrefe’nin oradan, aynı gecede Kuds-ü Şerif’e gitti.”

Burak’la gitti. Burak nasıl bir şey?

Allah cennette bindirsin de görelim... Ama burada uçağa biniyoruz, otomobile biniyoruz da Burak’a binmedik daha... Allah nasib eder, inşaallah bineriz.

Burak'la Kudüs'e kadar gitti. Kudüs'ü tarif etti. Yolda kervanı tarif etti. Su içtiğini söyledi ve saireyi söyledi... Demek ki rüya değil. Demek ki hayalinden birtakım şeyler kendisine oturduğu yerden gösterilmiş değil. Burası önemli. Çok önemli noktası bu, rivayetlerden anlaşıldığına göre...

Zaten bizim ehl-i sünnet ve'l-cemaat ulemâmımız demişler ki; Peygamber SAS Efendimiz'in İsrâsı ruh mea'l-cesed'dir. Çünkü rüya olsa, herkes rüya görebilir. O bir önemli bir hâdise değil ki, mucize değil ki. Ben de görürüm. Ben de yatarım, bir rüya görürüm. Sabahleyin kalkarım, derim ki:

“—Havalarda uçtum.”

“—Hadi canım sen de, havalarda uçulur mu?” der mi hiçbir kimse bana?

Demez. Çünkü kendisi uçmuştur. Yani herkes uçar. Rüyada uçulur. Rüyada denizde yürünür. Rüyada her şey olabilir. Hiç kimse de rüyayı anlatırken;

“—Hadi canım, yalan söylüyorsun!” demez.

“—Demek böyle görmüş.” der.

Rüya mucize değil, herkesin başına gelebilen bir hâdise. Ama bu İsrâ, yani bir gecede Mekke'den Medine'ye götürülüşü mucize. Kuds-ü Şerif'ten semalara çıkartılışı mucizelerin mucizesi, ikramların ikramı, hiçbir kula sağlığında nasib olmamış büyük bir tecellî...

Musa AS Tur dağına çıktığı zaman dedi ki:

رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ

(الاعراف: ١٤٣)

(*Rabbi erinî ünzur ileyk*) “Yâ Rabbi, kendini göster de, göreyim seni!.. Sesini duyuyorum ama, kendini de göster; göreyim!” (A’raf, 7/143)

قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ
مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي

(الاعراف: ١٤٣)

(*Kale lenterânî*) “Yâ Mûsâ, cahillik etme, göremezsın sen beni!..

(*Velâkini’nzur ile’l-cebeli feini’stekarra mekânehû fesevfe terânî*) Bunu anlamak için, şu karşı dağa bir bak!.. O dağa Allah tecellî ettiği zaman, dağ yerinde durabilirse; tamam... Dağ tecellîye dayanabilirse, sen de dayanabilirsin. Gözün kör olmaz, yanmazsın; o zaman, sen de görebilirsin belki... Bak bakalım dağ dayanabilecek mi?” (A’raf, 7/143)

فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى
صَعِقًا

(الاعراف: ١٤٣)

(*Felemmâ tecellâ rabbühû li’l-cebeli cealehû dekken ve harra mûsâ saikà*) “Allah-u Teâlâ Hazretleri Tur Dağı’na şöyle tecellîsiyle bir tecellî ediverince; dağ parça parça parçalandı.

Musa AS baygın düřtü.” (A’raf, 7/143)

O tecellinin seyrine bile tahammül edemedi. Ama Allah-u Teâlâ Hazretleri Peygamber Efendimiz’i Kuds-ü Şerif’ten yedi kat semayı geçirip Arş’ı, Kürsü’yü gezdirtti, cevelân ettirdi.

d. Mi’rac’la Semâlara Yükseliş

Arş’ı, Kürsü’yü cevelân eyleyen. Peygamber Efendimiz SAS Kuds-ü Şerif’e geldikten sonra, Kudüs’ten yukarıya Mi’râc eyledi.

“—Mi’râc çok güzel bir şey.” diyor Peygamber Efendimiz. “Bana Mi’rac getirildi, önüme konuldu.” diyor. “Bakmaya doyulamayacak kadar güzel bir şey.” diyor.

Nasıl bir şeyse, neye benzetelim? Elma gibi desek olmaz. Armut gibi desek olmaz. Neye benzeteceğiz, dünyada emsali olan bir şey değil ki... Ama Peygamber Efendimiz çok güzel bir şey diyor. “Mü’minlerin ruhları vefat ettikten sonra, semaya Mi’rac ile urûc ederler, çıkarlar.” diyor. “Bana o getirildi, ben de mirâc eyledim.”

Mirac’ı alimler asansör gibi bir şey diyetarif ediyorlar. Ama asansöre benzetmekten, öyle basit şeylere benzetmekten ben utanıyorum.

İşte Rasûlüllah Efendimiz’i buradan alıp Kuds-ü Şerif’ten, yeryüzünden alıp yedi kat semayı geçirmek... Bu yedi kat semayı geçirmek deyince muhterem kardeşlerim, bu konuda biraz kısaca bir bilgi vereyim de bu yedi kelimesi hafif gelmesin.

Biliyorsunuz, semada öyle yıldızlar var ki, bu yıldızların ışıkları saniyede 300 bin kilometre hızla hareket ettikleri halde, yani bizim ağızımızdan “bir, iki...” deyinceye kadar dünyanın ekvatoru etrafında yedi defa dönecek kadar hızlı gittiği halde milyonlarca senede buraya ışığı gelen yıldızlar var. Bu yedi kat semayı geçecek Rasûlullah Efendimiz. Yani milyonlarca senede ışığın bu böyle tariflere sığmaz hızıyla gelmesiyle ancak milyonlarca senede alabileceği bir mesafeyi Rasûlullah Efendimiz alıyor. Nasıl alır?

Şu kâinâtı yaratan, bu uçsuz bucaksız fezayı yaratan, bu ışığı, bu yıldızları, bu ayları, bu güneşleri, bu dünyayı, bu âhireti yaratan Allah-u Teâlâ Hazretleri götürüyor. Nasıl götürüyor?

İşte onun için özel bir vasıta lazım! Bu ışık hızıyla olsa kaç sene geçmesi lazım? Kaç bin sene, kaç milyon sene geçmesi lazım? Bu ışık hızı da değil. Işık hızından da farklı bir şekilde Peygamber Efendimiz yedi kat semayı geçiyor. Mi’rac bu. Onun için bu kadar önemli. Onun için bu kadar eşsiz. Onun için bu kadar şahane. Onun için bu kadar müstesna...

Tabii nasıl anlatalım, insan görmediği bir şeyi nasıl anlatır?

Gözünüzü kapatın, muhterem kardeşlerim! Anadan doğma âmâ olan bir insana:

“—Ah karşımda o kadar güzel yeşillikler var ki... Hele hele o yeşilliklerin arasından kırmızı kırmızı öyle güzel güller açmış ki...” deyin.

O kör de, âmâ da size sorsun:

“—Yahu kardeşim, şu ‘yeşil’ dediğin şey nedir? ‘Kırmızı’ dediğin şey nedir?” diye sorsa, kırmızıyla yeşili nasıl anlatırsın âmâya?

“Renk” desen, zaten renk diye bir şey bilmiyor ki âmâ, anadan doğma kör... “Renk farkı” desen, ne anlayacak? Yani tatmayan bilmez, görmeyen bilmez, yaşamayan anlamaz.

Bize ne düşer? Bize sadece Peygamber SAS Hazretleri’nin nâil olduğu tecellînin büyüklüğü karşısında hayran, mest, sırt üstü yere düşmek, serilmek, bayılmak düşer. Başka bir şey düşmez bize... Başka ne diyelim? Başka ne söyleyelim? Nasıl anlayalım, nasıl anlatalım?

e. Süleyman Çelebi ve Mevlid

Ama çok hoşuma gidiyor bizim Süleyman Çelebi rahmetullahi aleyh... Çok okumuş bir adam o... Süleyman Çelebi, dünyanın sayılı insanlarından... O bizim *Mevlid* dünyanın sayılı güzel eserlerinden bir eser. Çok güzel anlatmış. Şahane bir şekilde anlatmış, bayılıyorum.

Bayılıyorum deyince, bir Süleyman Çelebi’nin de ruhu şâd olsun.. Allah cümle geçmişlerimize de rahmet eylesin... Bir hikâyeye anlatacağım:

Muhterem kardeşlerim! Biz kendi kıymetlerimizi bilmiyoruz. Kendi kıymetlerimizi bilmeyi öğrenelim diye, bu hikâyeyi size Melbourne’de anlatmam lazım. Çünkü biz hep başkalarına ağzı açık hayran olmaya alışmışız. Kendi kıymetlerimizi bilmiyoruz. Cebimizdeki kıymetlerin, elimizin altındaki zenginliklerin, güzelliklerin farkında değiliz. Gözümüz dışarıda... Tar-

lamızdan elmas çıkıyor, biz yoksullukta köşe başında dilenirken ölüyoruz. Böyle şey mi olur?

Allah bize her şeyi vermiş, her şeyimiz varken güzelliklerimizin farkında değiliz.

Bursa'ya Almanya'dan bir misafir gelmiş. Hangi senelerde? 1920'li, 30'lu, 40'lu senelerde... Yani benden önceki bir zamanda... Bunu bana anlatan Bursalı Kâzım Efendi, Hocamız'ın mahallesinden tanıdığı ve ihvânımızdan bir ziraat mektebi öğretmeni idi.

Allah ona da rahmet eylesin. Hocalarımıza da büyük dereceler ikram eyleyip, rahmetine gark eylesin, cümle geçmişlerimizle beraber...

O Kazım Efendi anlattı:

“Almanya'dan bir itibarlı kimse, sefir geldi. Beni hükümet vazifelendirdi, ‘Bursa’da bu kıymetli misafirimizi gezdir.’ diye. Ben de Uludağ’ı gösterdim, deniz kenarlarına götürdüm, gezilecek mesire yerlerinde gezdirdim. Bir gün bana o Alman misafir dedi ki;

‘—Kazım Bey, bana bir de Süleyman Çelebi'nin kabrini gösterebilirseniz, bir de orayı göreyim!’”

“—Şu sizin *Mevlid*'i yazan Süleyman Çelebi var ya, bir de beni oraya götürsene...” diyor.

Alman diyor. Acaba siz, bilmiyorum, şimdiye kadar Bursa'ya gittiniz mi; Bursa'ya gittiğiniz zaman Süleyman Çelebi'yi hatırladınız ve kabrini ziyaret ettiniz mi? Ama Almanya'dan gelen Alman, Almanoğlu Alman diyor ki:

“—Kazım Efendi, bu kadar yer gezdik, bir de Süleyman Çelebi’nin kabrine beni götür.”

“—Olur, yarın götüreyim!’ dedim.

Akşam vedalaştık. Sabahleyin otele gittim. Baktım adam frak giymiş, papyon kravat takmış. En ciddi elbiselerini giymiş. Şaşırdım. Bu kıyafet ancak reisicumhura çıkarken, bir elçi veyahut bir valinin yanına giderken filan giyilecek bir kıyafet. Bir spor kıyafet değil. Merasim kıyafetini giymiş.” diyor.

Demiş ki;

“—Beyefendi, hani Süleyman Çelebi’nin kabrine gidecektik?

Ne oldu, program mı değişti? Birisini mi ziyarete gitmemiz gerekiyor? Resmî bir toplantı mı olacak? Niye böyle değişik giyindiniz?”

Diyor ki:

“—Ben bu giyimimi Süleyman Çelebi’ye saygımdan giyindim. Söyler misiniz bana, hangi şair onun şu beyti kadar güzel beyit söyleyebilmiştir?

Dedi gördüm ol Habîbin ânesi Bir aceb nûr, kim güneş pervânesi

Berk urup çıktı evimden nâgehân Göklere dek nûr ile doldu cihân

Şimdi bunu, bu kardeşlerimiz anlamaz bile. Çünkü Melbourne’de çocuklar Türkçe’yi unutmuşlar. O eski Türkçe, Osmanlıca tabii herkes anlayamaz. Ama Alman anlamış, hayran kalmış. O hayranlığından dolayı kabrini ziyarete

giderken grand tuvalet giyiniyor, frak giyiniyor, öyle gidiyor.

Ne demek bu? Rasûlüllah'ın annesi doğumu yakın olduğu zaman, “Bir acayip nur gördüm ki evimden birden bire çıktı. Evimden berk urup, şimşek çakıp parıldayarak çıktı. Ansızın, birdenbire evimden parıldayarak bir nur çıktı.

Göklere dek nûr ile doldu cihan. Her taraf pırıl pırıl aydınlandı. Hani atom bombası patladığı zaman bir etraf aydınlanıyor ya, kim bilir öyle her taraf pırıl pırıl aydınlandı...

Öyle bir garip, öyle şaşılacak, öyle şâyân-ı taaccüb bir ışık, bir nur ki, güneş onun pervanesi olabilir.

“—Güneş onun pervanesi” ne demek?

Pervane, gece kelebeğinin adıdır. Gece kelebekleri ışık olan yere gelirler, onun etrafında pır pır pır pır dönerler. Kelebek ışığı görünce gelir ve onun etrafında döner. Nuru anlatırken nasıl anlatıyor?

“Öyle bir nur, öyle parlak, öyle güzel ki, güneş onun pervanesi olmuş, onun etrafında pır pır pır dönüyor. O kelebek öyle ateşin etrafında döndüğü gibi.”

Uçakların dönen aksamına da biz “pervane” demişiz, onun dönmesine benzettiğimiz için.

“—İşte böyle anlatım gücü olan o zâta saygımdan, oraya böyle giyinerek gitmek istiyorum.’ dedi.” diyor.

“Hakikaten kabre gittik. Adam bir çakıldı, kabrin karşısında bir hazır ol vaziyetinde durdu... Üç

dakika, beş dakika, on dakika, on beş dakika mum gibi Süleyman Çelebi'nin karşısında dik çivi çakılmış gibi kaldı, sevgisinden, saygısından..." diyor.

Bizim haberimiz yok! Süleyman Çelebi diye birisi varmış. "Evet, var. Tamam, duymuştuk..." gibi kıymetlerimizi bilmiyoruz. Bak adamlar burada iki adımda bir heykel koyuyorlar, işte şunun hatırasına, bunun hatırasına... Kraliçe Victoria şöyle yaptı, Kral Philippe şöyle etti, böyle etti... İşte filanca adam şurada şunu etti diye hatıra... Kıymetli şeyleri unutmamak, vefalılık alâmeti. Sizde de olması lazım; dedelerimize karşı, büyüklerimize karşı, hele hele bütün cihanın hayranlık duyduğu kimselere karşı.

f. Mevlid'de Mi'rac Bölümü

İşte o Süleyman Çelebi merhum, o *Mevlid*'inde bir güzel Mi'rac bölümü yazmış. O Mi'rac bölümünde diyor ki:

Bî-hurûf u lafz u savt ol Padişâh

Mustafâ'ya söyledi bî-iştibâh

"O padişahlar padişahı Hâlık-ı lem yezel Allah-u Teâlâ Hazretleri sözsüz, harfsiz, kelimesiz Mustafa'ya neler söyledi..."

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

(النجم: ١٠)

(*Feevhâ ilâ abdihî mâ evhâ*) denildiği gibi Necm Sûresi'nde, "Ona neler vahyetti, neler..." (Necm, 53/10) Kim bilir?

Sır... Âşık ile mâşuk arasında, Rabbi ile elçisi arasında, has kul ile yaratıcı arasında neler söylenir?

Mustafa'ya söyledi. Ama nasıl? Ses mi çıktı? Konuşma mı oldu? Kelimelerle mi oldu? Allah-u Teâlâ Hazretleri kelimededen, harften, kelâmdan, sestem, savttan münezzehe olduğu için; *bî-hurûf u lafz u savt* diyor. Kibar insan olduğundan Süleyman Çelebi, gayet güzel derin düşünen bir insan olduğundan ne güzel söylemiş.

Sonra?

Şeş cihetten ol münezzehe Zü'l-celâl Bî kem ü keyf ana gösterdi cemâl.

Şu sözlerin güzelliğine bakın!

O altı cihetten münezzehe olan Allah; yani yukarı, aşağı, ön, arka, sağ, sol yönlerden herhangi bir yerde, mekânda bulunmaktan münezzehe olan, zamandan ve mekândan münezzehe olan Allah-u Teâlâ Hazretleri. nasıl olduğu, nice olduğu, ne miktar olduğu, niceliği, niteliği bilinmez bir şekilde Allah-u Teâlâ Hazretleri Muhammed-i Mustafâsı'na cemâlini gösterdi.

Ne güzel anlattı. Yani “şöyle” demiyor, “böyle” demiyor; çok güzel, tenzih ederek, takdis ederek güzel anlatıyor.

İşte böyle Peygamber SAS Mi'râc'a çıktı.

O Allah'ın en sevgili kulu olmuş da oralara çıkmış; bize ne? Biz çamurun içinde çırpınıyoruz buralarda...

Diyor ki:

Sen ki Mi'rac eyleyûb etdin niyâz

Ümmetin Mi'râcını kıldım namaz

“Ey Rasûlüm! Sen ki Burak’a bindin, Miraç’tan, mânevî asansörden Kudüs’ten semaları geçerek huzuruma geldin...”

Âşikâre gördü Rabbü'l-izzeti Âhirette öyle görür ümmeti

“Böyle huzuruma geldin...” Artık ne vahiyler, ne tecelliler, ne nurlar, neler gördün neler...

Ümmetin Mi'râcını kıldım namaz. “Senin ümmetinin Mi'râcı da namaz olsun. Namazı da onların Mi'râcı kıldım. Haydi o fukarâcıklar da namaz kılsınlar da, bu Mi'râcın keyfine, zevkine vâsıl olsunlar.” demiş.

Bize beş vakit namaz Mi'rac gecesinde hediye olarak gönderilmiş. Ama ilk önce 50 vakit olarak emrolunmuş. Hz. Musa'nın ikazı üzerine Peygamber SAS geri dönüp Rabbimiz'den indirilmesini istediği için, 40'a, yine gelip indirilmesi istendiğinden 30'a, 20'ye, 10'a, nihayet beşe inmiş. Yolda, dönüşte karşılaşıyorlar, Musa AS diyor ki;

“—Yâ Muhammed! Git, Rabbinden iste, senin ümmetin bu beş vakti de kılamaz.”

Kılamaz. Kılamıyorlar, işte görüyorsunuz. Melbourne'de camiye geleninizin kaç tanesi beş vakit namazı kılabiliyor? Camiye gelmeyenlerin hâli ne? Camiye gelenlerin çocuklarının hâli ne? Çocuklarının hâli iyi de torunlarının hâli ne olacak?

Allah bizleri ıslah etsin. Bize aşk versin, şevk versin, muhabbet versin.

“—Kılamazlar yâ Muhammed, git, iste.”

“—Artık Rabbimden utandım. Gidip de tekrar ‘indir’ diyemeyeceğim.” diyor.

Allah-u Teâlâ Hazretleri de diyor ki:²

² Buhârî, *Sahîh*, c.II, s.670, *Savm* 36/2, no:1795; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.I, s.148, no:343; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.525, no:1638; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.234, no:7194; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.419, no:1046; Taberânî, *Mu’cemü’l-Evsat*, c.I, s.290, no:950; Ebû Ya’lâ, *Müsned*, c.X, s.353, no:5947; Dârimî, *Sünen*, c.V, s.148, no:21353; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.III, s.130, no:1762; Ebû Avâne, *Müsned*, c.II, s.164, no:2676; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.399, no:7973; İbn-i Asâkir, *Mu’cem*, c.I, s.325, no:665; İbn-i Adiy, *Kâmil fi’d-Duafâ*, c.III, s.345; Ebû Nuaym, *Hilyetü’l-Evliyâ*, c.VI, s.273; Ebû Hüreyre RA’dan.

Buhârî, *Sahîh*, c.II, s.697, *Savm* 36/55, no:1875; Müslim, *Sahîh*, c.II, s.812, *Savm* 13/39, no:1159; Neseî, *Sünen*, c.IV, s.210, no:2391; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.II, s.64, no:352; Taberânî, *Mu’cemü’l-Evsat*, c.IV, s.156, no:3859; Neseî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.II, s.128, no:2700; Taberânî, *Müsnedü’ş-Şâmiyyîn*, c.IV, s.172, no:3032; İbn-i Asâkir, *Mu’cem*, c.I, s.380, no:773; Abdullah ibn-i Amr RA’dan.

Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.24, *İman* 2/30, no:41; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.419, no:1046; Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.297, no:957; Ebû Saîd el-Hudrî RA’dan.

Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.175, no:2910; Abdullah ibn-i Mes’ud RA’dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.195, no:1690; Hâkim, *Müstedrek*, c.III, s.297, no:5153; Dârimî, *Sünen*, c.II, s.405, no:2763; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.31, no:227; Ebû Ubeyde ibni’l-Cerrah RA’dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.148, no:21353; Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.269, no:7605; İbn-i Adiy, *Kâmil fi’d-Duafâ*, c.V, s.265; Ebû Zerri’l-Gıfârî RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl c.I, s.69, no:265; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.II, s.319, no:1359-1362.

الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا

(خ. د. ه. حم. عن أبي هريرة؛ خ. م. ن. حب. عن ابن عمرو)

(*El-hasetü bi-aşri emsâlihâ*) “Yapılan iyiliğin mükâfatı en aşağı on mislidir.” İyiliklere Allah on misli mükâfat veriyor. Bir insan beş vakit kılarsa, 50 vaktin sevabını Allah ona ihsan eder. Demek ki insan bu beş vakit namazı kılarsa, 50 vaktin sevabını alacak. Zor mu bu namaz? Sabahleyin elimizi yıkamıyor muyuz? Yıkıyoruz. O arada abdest alsak da, bir de ayağımızı yıkasak da şu sabah namazını kılıversek kıyamet mi kopar? Gökyüzü tepemize mi dökülür? Öğleyin tatil olmuyor mu? Oluyor. Yemek yemiyor muyuz?

Yiyoruz. Sigara tellendirmiyor muyuz? İçemez olsak da kurtulsak, ciğerlerimiz bayram etse! Yapıyoruz. İstirahat ediyoruz.

Ne olur, orada bir elimizi yıkayıp da bir namaz kılıversek? Ne olur, işten gelir gelmez çarçabuk bir elimizi yüzümüzü, ayağımızı yıkayıp bir ikinci namazı kılıversek? Ne olur, akşam yemeğinden önce veya sonra bir abdestimizi alıp namazımızı kılıversek? Ne olur, yatmadan evvel bir abdestimizi alıp yatsı namazımızı kılıp da Rabbimiz’e huzûr-u kalp ile böyle teslim olup yatsak?

Bunların hepsi olur. Oluyor, yapılabilir. Mühendisen de yapılır, bakanken de yapılır, başbakanen de yapılır, reisicumhurken de yapılır, padişahken de yapılır. Türkiye’de benim bakan tanıdıklarım var:

“—El-hamdü lillâh, hiç beş vakit namazımı bırakmadım. Allah da beni hatalardan korudu.” diyor.

Yoksa o makamlarda hatasız iş yapmak çok zor. “Ama namaz vakti geldi mi, hiç bırakmadım el-hamdü lillâh!” diyor.

Demek ki, mühendis olsa da kılınabiliyormuş. Demek ki, bakan olduğu zaman da kılınabiliyormuş. Demek ki, profesörken de kılınabiliyormuş. Demek ki memurken de kılınabiliyormuş. Demek ki, hâkimken de kılınabiliyormuş da, Melbourne’de işçi bulunduğu zaman kılınamaz mı?

İnsaf yok mu bizlerde? İnsafın nâmı bu diyarlarda yok mu? Ne oldu bize? Biz burada açlıktan kıvranıyor muyuz? Geçim sıkıntısından ölüyor muyuz? Rabbimiz bize hiç nimet vermemiş de, onları arayacağız bulacağız diye koşturuyoruz da, namaz kılmaya vakit mi bulamıyoruz?

Hayır! Keyfimizden vakit bulamıyoruz! Parabol, hava güzel, nimet gani, meyveler çeşit çeşit... Köfteler, Adana kebapları, şiş köfteler, kızartmalar, pırzolarlar... Türkiye’dekiler buradakileri duysalar buraya istilaya gelirler. Hepinize onar tane, yirmişer tane misafir gelir.

“—Geldik biraz; kaldık bir yaz!” diye buradan ayrılmak istemezler.

Bu kadar nimetler varken, bizim de Rabbimiz’e şükür olsun diye ibadet etmemiz, önünde şükür secdesi yapmamız, namazları kılmamız gerekmez mi?

Mademki mü'minin Mi'râcıymış, mademki Allahu Teâlâ hazretlerinin huzuruna çıkma şerefymiş, o şeref bize bahşedilmiş, niye yapmayalım?

Gelin bu akşam, sıdk ile hepimiz söz verelim ki bundan sonra inşaallah beş vakit namazımızı bu Mi'rac gecesinin hatırası olarak hiç bırakmayacağız, beş vakit namazı kılacağız. Hanımlarımızı da kandıracağız, allayacağız, pullayacağız, hediyeler alacağız, küpeler alacağız, bilezikler alacağız, kollarını bileklerinden dirseklerine kadar altın bilezikle dolduracağız, onları da namaz kılmaya ikna edeceğiz.

“—Hanım, sen şu namaza alışırsan sana bir bilezik, sana bir küpe, sana şuradan şöyle bir şey...”

Çocuklarımızı da ikna edeceğiz, memnun edeceğiz.

“—Al şunu, giy şunu... Şunu şöyle yaparsan sana şunu, bunu yaparsan sana bunu...” diye hediyelerle, çoluk çocuğumuzla hepimiz cennete gidelim.

Yarı yolda içimizden, kafileden bazı kimseleri ayırsalar reva mı?

Afganistan'dan gelen bir kardeşim anlatmıştı senelerce önce:

“—Otobüsü durdurdular, şöyle baktılar; içinden üç-dört tanesini ayırdılar, gittiler. O ayrılanın karısı, kardeşi feryâd u figan içinde kaldı.” diyor.

“—Suriye'den geliyorduk” diyor bir hacı kardeşim, “Askerler otobüsü durdurdu,

Suriyeli vatandaşlardan bir tanesini indirdiler, götürdüler, takır takır vurdular.” diyor.

İnsanın karısıyla, babasıyla, kardeşleriyle, evlatlarıyla, torunlarıyla cennete gitmesi mi güzel; yolların ayrılıp da kimisi cennete giderken kimisinin cehennem ateşlerinin içine yuvarlanması mı güzel?

Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur’ân-ı Kerîm’de buyuruyor ki:

قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
(التحریم: 6)

(*Kù enfüseküüm ve ehlîküüm nâren ve kûduhe’n-nâsu ve’lhicâretü*) “Kendinizi ve aile efradınızı yakıtı insanlar olan cehennem ateşinden koruyun!” (Tahrim, 66/6)

Korumak sizin vazifeniz, kollamak sizin vazifeniz. O evlatlar sizin ciğerpareniz. O çocuklar Türkçe konuşmasını bilmiyor. Namaz kılmasını da bilmiyor. Kıblenin yönünü de bilmiyor. Gusül abdesti almasını da bilmiyor.

Onun için kendilerinizi ve evlatlarınızı cehennemden koruyun. Namazınızda niyazınızda dâim olun! Allah’ın verdiği nimetlere şükredin. Allah’a has kul olun. Allah’a genişlik, güzellik, bolluk, rahat, saadet, mutluluk zamanınızda güzel ibadet edin ki Allah da sizin darlık, kıtlık, sıkıntı, üzüntü, hastalık zamanınızda sizin imdadınıza yetişip dualarınızı kabul eyleyip hayırlara nâil eylesin.

Rabbimiz Teâlâ ve Tekaddes hazretleri bizi imanı kâmil olan insanlardan eylesin... Gönlü yakîn dolu insanlardan eylesin... Şeksiz şüphesiz kuvvetli bir iman ile Rabbine bağlanan, ibadet ve taatlerini severek aşk ile şevk ile yapan, namaz kıldığı zaman adeta Mi'râc eden, Rabbü'l-âlemîn'in huzuruna vardığını hisseden şuurlu müslümanlardan eylesin. Sıhhat ve âfiyette dâim eylesin.

Bu akşam bizi Miraç kandiline böylece kardeşler olarak caminin içinde, ziyafetler çekilip yemekler yedikten sonra, ibadetini bekleyecek bir tarzda toplayıp da, böylece kandili yaptırttığı gibi; bundan sonraki nice yıllarda da nice kandillere sıhhatle, devletle, saadette, âfiyetle, hanımlarımızla, çocuklarımızla, sevdiklerimizle eriştiresin... Dünyada mutlu bir hayat sürmeyi nasib eylesin...

Elbette bir gün gelip bizim de vademiz yetecek, bizim de bu hayattan nasibimiz kesilecek, bize de ölüm gelecek, o şerbetten biz de bir gün içeceğiz. Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlemize imân-ı kâmil ile ve güzel bir hal üzereyken ve buyurun:

“—Eşhedü en lâ ilâhe illa'llah, ve eşhedü enne muhammeden abduhû ve rasûlühû” diye diye, kelime-i şهادet getire getire, Kur'ân-ı Kerîm okuya okuya, Rasûlullah Efendimiz'in cemâl-i bâ kemâlîni seyrede seyrede, cennetteki köşklerimiz, havuzlarımızı, hurûlîrîmîzi seyrede ede, mü'min-i kâmil olarak ruh teslim edip, emaneti vermeyi nasib eylesin... Âhirette de Peygamber SAS Efendimiz'e komşu olmayı,

Firdevs-i A'lâ'da mütena'im olmayı nasib eylesin...

Âşikâre gördü Rabbü'l-izzet'i Âhirette öyle görür ümmeti diye Süleyman Çelebi'nin temenni eylediği gibi Rabbimiz'i ayın 14'ünde insanların mehtabı seyrettiği gibi, Rabbimiz'in cemâlini seyretmeyi bize Rabbimiz Firdevs-i Âlâ'da nasib ve müyesser eylesin...

Bi-hürmeti esmâihi'l-hüsnâ... Ve bi-hürmeti habîbihi'lmüctebâ, sâhibü'l-buraki ve't-tâci muhammedini'l-mustafâ... Ve bi-hürmeti leyleti'l-mi'râc... Ve bi-hürmeti esrâr-ısûreti'l-fâtihah!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

14. 03. 1988 - Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

